

guany. Perque per tothom que consideri desapassionat aquest moviment, aquesta renaixensa literaria, artística, científica y política, son una mateixa cosa, tenen objecte idéntich, senten iguals aspiracions, la institució dels Jochs Florals y 'l catalanisme. Es més; fins pels lligats per aficions polítiques estranyas á Catalunya los Jochs Florals son la festa genuinament catalana, lo darrer baluart pera la defensa de lo poch que 'ns queda y 'l temple ahont un cop l' any s' aplegan los verdaders catalans pera comunicarse la fé y entussiasme necessaris pera la reconquesta de tot lo patrimoni catalá, qual recuperació constituheix un viu y ardent desij del estol de poetas y prosistas que honran ab sas obras la moderna literatura catalana.

Donchs, qué ¿ no ha nascut lo regionalisme del Jochs Florals? ¿ Qui podrá afirmar semblant proposició acompanyantla ab probas? Podrán alguns, mes per cálculo que per convicció, distingir la literatura de la política, tractantse de una nacionalitat que gosa de Constitució propia, d' una nacionalitat quals elements constitutius viuen desembrassadament al amparo de las Lleys. Pero á tot arreu ahont hi hagi un poble dominat per forastera influencia, sense cap garantía de sos drets peculiars, de sas propias lleys, de sos interessos materials y morals; si aquest poble te idioma propi y 'l reivindica, espera lluytar contra tota dominació estrangera, pera protestarne.

Los Jochs Florals de Barcelona reivindicaren lo llenguatge patri, y no sols lo llenguatge sino la Historia peculiar de Catalunya, y al reivindicar la Historia, á la empenta de fogós entussiasme poétich y patriota, expressaren francament la seva anyoransa per las Constitucions de la terra arrancadas d' aquí no per falta de vida que hi tinguessin, sinó per un fet de forsa; y malehiren aquell fet y 'ls que 'l dugueren á cap..... y lógicament vingeren á sentar lo principi de que 'l poble catalá no deu tenirse per vensut eternament, y puig viu, te dret á la vida, y puig te dret á la vida, vindrá 'l jorn de la reparació de tot erro, de tota injusticia.

Lo Sr. Roca y Roca pregunta: «¿ Influirá en aquest retraiment dels poetas de válua cert disgust produhit pel carácter marcadament polítich en sentit regionalista, que han pres los Jochs Florals d' alguns anys á n' aquesta banda? Val molt la pena de que ho desentranen y ho estudien tots los que s' interessin de veras pel esclat y esplendor de la poética institució.»